

# Scénář hry

## Andre miri cipa / V mojí kůži

# Kapitola 2 Vanessa

*Ve druhé kapitole hry Andre miri cipa se setkáváme s hlavní hrdinkou Vanessou a s jejími dobrými kamarády: Robinem, Marií, Dejvem a Kájou.*

*Společně doputovali na poutní místo k magickému zrcadlu a přiložením střeptu přispějí k navrácení klidu a míru romskému národu.*

## Scéna 1

---

### V lese

*Poprvé se nám představuje hlavní hrdinka Vanessa. Vidíme ji společně s kamarády na cestě k monumentu – poutnímu místu v lese, kde se brzy utáboří. Cestou si povídají o významu této cesty a změnách ve společnosti, které už teď pociťují.*

- **Vanessa:** „Když jsem o téhle pouti za zrcadlem slyšela poprvé, strašně mě to nadchlo.“
- **Vanessa:** „V lese se objeví pár střeptů a pak se přidají tisíce lidí.“
- **Vanessa:** „Spontánní nápady jsou nejlepší!“
- **Robin:** „A proto jsi mě půl roku přesvědčovala, ať tohle zorganizuju, Vanesso?“
- **Vanessa:** „Někdo vás sem přece musel dostat.“
- **Marie:** „Já byla nejdřív ráda, že vytáhnu paty z domu.“
- **Marie:** „Nakonec mě ale překvapilo, kolik cizích lidí nám po cestě nabízelo pomoc.“
- **Dejv:** „Já si zase celou dobu říkám, jestli tady nejsem tak trochu omylem.“
- **Vanessa:** „Naopak, Dejve, o tom to přece je.“
- **Vanessa:** „Že neřešíme, kdo kam patří a kdo ne.“
- **Vanessa:** „A že člověk nemusí pořád myslet na to, jak ho vidí ostatní.“

## Scéna 2

---

### Tábořiště

*Vanessa nyní stojí uprostřed tábořiště mezi kamarády. Od této chvíle můžeme ovládat její pohyb a povídat si s některou z aktivních postav s ikonkou nad hlavou. Než se tak stane, Vanesse proběhne v hlavě několik vnitřních promluv.*

- **Vanessa:** „Je to tak zvláštní, octnout se ve vlastním snu!“
- **Vanessa:** „Kde se to zrcadlo vzalo uprostřed lesa, kam spolu s kamarády putujeme, nikdo s jistotou neví.“
- **Vanessa:** „Všichni se ale shodují na tom, že věci jsou teď lepší.“

- **Vanessa:** „I moje babička říká, že tak dobře se nám nikdy nežilo, a ta toho pamatuje vážně hodně.“
- **Vanessa:** „Všichni teď odpočívají před přípravou ohně.“
- **Vanessa:** „Měla bych si s nimi popovídat.“

*Pokud žák nebo žákyně ovládá Vanessu a odvede ji příliš daleko od kamarádů a důležitých herních akcí, promluví sama k sobě:*

- **Vanessa:** „Neměla bych chodit tak daleko od ostatních.“

*Vanessa si může povídat s Robinem o pozici Romů v současné společnosti a o rodině. Pokud se před replikou nachází symbol šipky, znamená to, že se jedná o jedno z volitelných ramen dialogu. Každý žák nebo žákyně může projít povídáním s Robinem trochu jiným způsobem. Hlavní myšlenka všech dialogových možností však zůstává stejná.*

- **Robin:** „Šukares kadaj na, Vanesko? Je tady hezky, vid', Vanessko?“
- **Vanessa:** „Paráda! Bičhavava la babake fotkici. Musím poslat fotky babi.“
- **Vanessa:** „Slíbila jsem jí to.“
- **Robin:** „Jak znám tvoji babičku, prožívá to snad ještě víc než ty.“
- **Vanessa:** „Přesně.“
- **Vanessa:** „E baba hiňi barikaňi pro Roma. Babi miluje chvíle, kdy Romové ukáží svou hrdost.“
- **Vanessa:** „Tahle pouť je přesně něco pro ni, jen kdyby byla o pár let mladší.“
- **Robin:** „To jo, mohla by porovnávat, jaký byl svět dřív.“
- **Vanessa:** „To babi dělá neustále.“
- **Vanessa:** „Všechno sleduje a ještě radši o tom se mnou mluví.“
- **Robin:** „A o čem mluví nejčastěji?“

*-> O politice.*

- **Vanessa:** „Asi o politice.“
- **Vanessa:** „Je naprosto nadšená z toho, že na prezidentku kandiduje Romka.“
- **Vanessa:** „Dříve si neuměla představit, že by Romové mohli rozhodovat o důležitých věcech.“
- **Vanessa:** „Furt leperel save o džene nalače has. Vzpomíná, jak politici rozdmýčávali nenávist vůči Romům.“
- **Vanessa:** „A budovali na tom svoji popularitu.“

*-> O běžném životě.*

- **Vanessa:** „Často mi říká, že třeba v nemocnici potkala romskou doktorku.“
- **Vanessa:** „Nebo že v televizi mluvil o energetice nějaký profesor, co byl Rom.“
- **Vanessa:** „Mně to přijde normální, ale pro babi je to důležité.“
- **Vanessa:** „Vzpomíná, jak se dřív bála chodit k doktorce, když jí něco bylo.“
- **Vanessa:** „Doktorka jí říkala, že si to vymýšlí, takže babi celkem chápu.“

*-> O televizi a zprávách.*

- **Vanessa:** „Hodně mluví o tom, co je v televizi.“
- **Vanessa:** „Sleduje romské herce, režiséry, zpěvačky a tak.“
- **Vanessa:** „Říká, že když dřív viděla Romy ve zprávách nebo ve filmu, většinou to nebylo nic dobrého.“
- **Vanessa:** „Krádež, bitka nebo reportáž z nějakého polorozpadlého domu.“
- **Vanessa:** „Sa nalačo. Všechno zlé...“
- **Vanessa:** „Jako by všichni byli nevzdělaní a žili ve špíně.“
- **Robin:** „Jsem rád, že tyhle věci někdo uchovává v paměti.“

- **Robin:** „Mimochodem... Není už čas přidat svůj střep?“
- **Robin:** „Marie na tebe čeká u zrcadla.“
- **Robin:** „Dža imar pal late! Běž už za ní!“

*Vanessa si může také povídat s Dejvem o jeho příhodě z práce. Pokud se před replikou nachází symbol šipky, znamená to, že se jedná o jedno z volitelných ramen dialogu. Každý žák tak může projít povídáním s Robinem trochu jiným způsobem. Hlavní myšlenka všech možností dialogu však zůstává stejná.*

- **Vanessa:** „Tak co, ještě pořád řešíš, jestli sem patříš?“
- **Dejv:** „Ani ne. Spíš přemýšlím, kam vlastně vůbec chci patřit.“
- **Dejv:** „Vyhodili mě totiž z práce.“
- **Vanessa:** „Cože? Jak jako vyhodili?“
- **Dejv:** „To je dlouhý příběh.“
- **Vanessa:** „No tak, chci to slyšet.“
- **Vanessa:** „Tak schválně, budu hádat.“  
-> *Udělal jsi nějakou blbost?*
- **Vanessa:** „Provedl jsi něco špatného?“
- **Dejv:** „Jsem přesvědčený, že ne.“
- **Dejv:** „Ale můj šéf to určitě vidí jinak.“  
-> *Moc jsi mluvil?*
- **Vanessa:** „Určitě jsi řekl něco, co jsi neměl, že?“
- **Dejv:** „Záleží, jak se to vezme.“  
-> *Zaspal jsi a přišel pozdě?*
- **Vanessa:** „Beztak jsi zase zaspal.“
- **Dejv:** „To taky, heh, ale to není to hlavní.“
- **Dejv:** „Přišel k nám zákazník.“
- **Dejv:** „Hned si projel pohledem mě a moji kolegyni.“
- **Dejv:** „Vypadalo to, že bude chtít s něčím poradit, ale místo toho začal mít narážky.“
- **Dejv:** „Takový ty oldschool rasistický, hnusný kec.“
- **Dejv:** „Tak jsem mu řekl, ať táhne někam i se svým rasismem a že támhle jsou dveře.“
- **Dejv:** „Myslíš, že jsem to přehnal?“  
-> *Udělal jsi správnou věc.*
- **Vanessa:** „Rozhodně, někdo se musel ozvat.“
- **Vanessa:** „Kdyby všichni mlčeli, nic by se nezměnilo.“  
-> *Nechal ses trochu unést.*
- **Vanessa:** „Možná jsi to mohl nejdřív zkusit po dobrém.“
- **Vanessa:** „Ale chápu tě.“  
-> *Co na to říkala ona?*
- **Vanessa:** „Jak to brala?“
- **Dejv:** „Byla dost v šoku. Nečekala, že si tohle dneska ještě někdo dovolí.“
- **Vanessa:** „Když jsem byla mladší, dělo se mi tohle pořád.“

- **Vanessa:** „Spíš mě překvapilo, když na mě byl někdo milý.“
- **Dejv:** „To zní smutně.“
- **Dejv:** „Mimochodem...“
- **Dejv:** „Marie tě čeká u zrcadla. Běž ji najít.“

*Pokud žák nebo žákyně delší dobu nepřichází ke třetímu aktivnímu kamarádovi se symbolem nad hlavou – tentokrát u monumentu, ozve se vnitřní hlas Vanessy:*

- **Vanessa:** „Měla bych jít za Marií k monumentu.“
- **Vanessa:** „Marie už na mě čeká u monumentu, jdu za ní.“

*Dialog Vanessy s Marií před monumentem. Pokud je před dialogem -> šipka, znamená to možnost volby odpovědi pro žáka nebo žákyni. Po tomto dialogu hra přejde do vzpomínkové části u Vanessy v pokoji.*

- **Marie:** „Co říkáš na to zrcadlo?“
- **Vanessa:** „Myslela jsem, že si v něm prohlídnu svůj outfit...“
- **Vanessa:** „... ale v těch střepích vidím všechno, jen ne sebe.“
- **Marie:** „To je dobře!“
- **Marie:** „Aspoň je šance, že tě odsud někdy dostaneme zpátky k ohni. Haha.“

*-> Na oko se urazit.*

- **Vanessa:** „Hej! To si nezasloužím.“
- **Vanessa:** „Prostě mě baví přemýšlet nad tím, co si vezmu na sebe.“
- **Vanessa:** „Je to trochu jako vytváření avatara ve hře.“

*-> Udělat si ze sebe srandu.*

- **Vanessa:** „To je dost možný, hehe.“
- **Vanessa:** „Vždycky mě bavilo vyjadřovat se tím, co nosím.“
- **Vanessa:** „Někdo skládá hudbu nebo píše texty, já si vybírám oblečení.“
- **Marie:** „Jasně, to chápu.“
- **Vanessa:** „Oblečení je první věc, které si na tobě lidi všimnou.“
- **Marie:** „Tady tě to moc trápit nemusí. Zároveň bude za chvíli tma.“
- **Marie:** „Nebojíš se být sama v lese za tmy?“
- **Vanessa:** „Vlastně ani ne, daleko horší je tma ve městě, protože...“

*-> Řeším, kudy jít.*

- **Vanessa:** „Často jsem přemýšlela, jestli nejít radši o pár ulic dál.“
- **Vanessa:** „Nebo naopak hledat co největší zkratky.“
- **Vanessa:** „Jenom proto, abych se vyhnula místům, kde jsem dřív narazila na nepříjemné lidi.“

*-> Bojím se, koho potkám.*

- **Vanessa:** „Nikdy nevíš, na koho narazíš.“
- **Vanessa:** „Někteří lidi uměli být dost nepříjemní.“
- **Vanessa:** „Nebo mi naháněli hrůzu.“

*-> Nechci jít sama.*

- **Vanessa:** „Často jsem si přála, aby šel někdo se mnou.“
- **Vanessa:** „A abych se nemusela pořád ohlížet přes rameno.“

- **Vanessa:** „Tehdy jsem měla pocit, že se nikdy nemůžu obléknout tak, aby byli všichni spokojeni.“
- **Marie:** „Jak to myslíš?“
- **Vanessa:** „Pamatuju si jeden večer, kdy na mě neustále někdo dorážel.“
- **Vanessa:** „Jen kvůli tomu, co jsem měla na sobě.“
- **Marie:** „Probereme to u ohně?“
- **Vanessa:** „Jasně, a teď přidám svůj střep.“

## Scéna 4

---

# Oblékání

*Nyní se dostáváme do vzpomínkové části Vanessina příběhu. Prvním úkolem pro hráče je Vanessu obléknout. Volí si ze šatníku na pravé straně obrazovky. Následuje scéna odchodu z domu, kde Vanessa potká svou babičku. Její reakce bude odpovídat oblečení, které žactvo zvolilo.*

*Pokud se žák nebo žákyně pokusí odejít z oblékací scény bez toho, aby by si oblékl\*a oblečení, zvolil\*a boty i pokrývku hlavy, Vanessa promluví sama k sobě:*

- **Vanessa:** „V pyžamu přece nemůžu odejít!“

*Pokud se Vanessa vydá ve scéně s babičkou jiným směrem než po schodech dolů, promluví sama k sobě:*

- **Vanessa:** „Adarig našti džav. Tudy jít nemůžu.“

*Když hráč\*ka pro Vanessu zvolí oblečení na nadcházející párty, uvidí její komunikaci s kamarády na chatovací platformě:*

- **Vanessa:** „Dneska je dancefloor můj!“
- **Vanessa:** „<3“
- **Marie:** „Já se tak těšííííím!“
- **Vanessa:** „Taky se na vás těším, lásky, can't wait!“
- **Linda:** „Vaness, dávej na sebe cestou pozor.“
- **Linda:** „Víš přece, jaký lidi umí bejt.“
- **Vanessa:** „Myslíš chlapi...“
- **Linda:** „Kdokoliv.“
- **Vanessa:** „Nebojím se ničeho.“
- **Linda:** „To je moje holka, lidi.“
- **Linda:** „<3 <3“
- **Marie:** „<3“

*-> Poslat srdce.*

- **Vanessa:** „<3“

*-> Rozloučit se.*

- **Vanessa:** „Papapa!“

# Scéna 5: \_\_\_\_\_

## Konfrontace s babičkou

Nyní Vanessa odchází z domu a na chodbě potkává svou babičku. Vanessa se může na základě směřování dialogu s babičkou rozhodnout, že se převlékne. To žáky znovu uvede do rozhraní oblékání Vanessy. Každý kus oblečení zapadá do specifické kategorie, která později ve hře vede ke konfrontačním scénám s různými lidmi.

- **Babička:** „Joj, mri čhaj! Chav oda jiloro! Jé, děvče moje zlaté!“
- **Babička:** „Vanessko, pospícháš na zkoušku souboru?“
- **Babička:** „Juj, ajsi šukarori sal! Tobě to sluší!“
- **Babička:** „Ahoj Vanessko, pospícháš na zkoušku souboru?“
- **Babička:** „Kde máš oblečení na tancování?“
- **Babička:** „A kde máš sukni?“
- **Babička:** „Jsi oblečená jak gadži!“
- **Babička:** „Copak se stydíš za to, kdo jsi?“

-> Hezky to babičce vysvětlit.

- **Vanessa:** „Soske bi man ladžavas, babo? Jasně že se nestydím, babi.“
- **Babička:** „Dža, mri čhaj, preuri tut! No tak se převlíkni, moje milá!“
- **Vanessa:** „Nejdu dneska tancovat, babi!“
- **Vanessa:** „Vím, že je Mezinárodní den Romů, ale...“
- **Babička:** „Ale co?“
- **Vanessa:** „Chci jít s kamarádama do klubu, bavit se, chápeš?“
- **Vanessa:** „Když budu vypadat jako Romka, ani mě nepustí dovnitř!“
- **Babička:** „Soske džas varekaj, kaj tut ňiko na kamel? Proč chceš chodit někam, kde o nás nestojí?“
- **Vanessa:** „No tak, babi, chci jenom zapadnout.“
- **Babička:** „Ma pobister, ko sal! Nezapomeň, kdo jsi!“
- **Babička:** „Nemáš se za co stydět.“

-> Poslechnout babičku.

- **Babička:** „No vidíš, jak ti to sluší.“

-> Trvat si na svém.

- **Vanessa:** „Imar hin man dosta! Mám toho dost.“
- **Vanessa:** „Babi, jsem už dospělá!“
- **Babička:** „Jsi skoro dospělá.“
- **Vanessa:** „Už jsem se rozhodla a převlíkat se nebudu.“
- **Babička:** „No dobře. Vy mladý máte svoji hlavu.“

-> Odporovat babičce.

- **Vanessa:** „Nejdu na romskou zábavu!“
- **Vanessa:** „Když budu vypadat jako Romka, ani mě nepustí dovnitř!“
- **Babička:** „Proč chceš chodit někam, kde o nás nestojí?“

- **Vanessa:** „No tak, babi, chci jenom trochu zapadnout.“
- **Vanessa:** „Romy tady všichni nenávidí, copak to nechápeš?“
- **Babička:** „Bud' hrdá na to, kým jsi. Nemáš se za co stydět.“

-> *Poslechnout babičku.*

- **Babička:** „No vidíš, jak ti to sluší.“

-> *Trvat si na svém.*

- **Vanessa:** „Chci o svém oblečení rozhodovat sama.“
- **Vanessa:** „Prostě to tak cítím, babi.“
- **Babička:** „Lačhes, sar kames, na kamav man te halasinel. Dobře, nemá smysl se tu dohadovat.“
- **Babička:** „Tolik povyku kvůli oblečení.“
- **Babička:** „Maškarthemutno romengero džives. Kdybyste radši šli na náš den!“
- **Vanessa:** „No jo, přijdu pozdě, babi.“
- **Babička:** „Tak už běž a dávej na sebe pozor!“
- **Vanessa:** „No dobře, vezmu si něco jiného.“
- **Babička:** „Rajkaňi čhajori! Krásná holka! No vidíš, jak ti to sluší.“

*Pokud se žák nebo žákyně rozhodne převléknout, aby udělal\*a babičce radost, bude Vanessa během oblékání vést vnitřní monology o různých možnostech výběru kusů oblečení. Cílem je potěšit babičku, protože v předchozí dialogové sekvenci žák nebo žákyně vedl\*a dialog tímto směrem. Následující série dialogových linek zahrnuje i vzdorovitě reakce a provokativní volby oblečení, které Vanessa může později zvolit v konfrontaci s jinými osobami.*

- **Vanessa:** „Růžová patří k růžové.“
- **Vanessa:** „Tahle blůza se hodí k sukni nebo černým kalhotám.“
- **Vanessa:** „Tenhle klobouček je nejlepší!“
- **Vanessa:** „Hm... K sukni a podkolenkám možná sedí mikina a tričko?“
- **Vanessa:** „Hm... Mikina a tričko, k tomu sedí sukně s podkolenkami.“
- **Vanessa:** „Tahle sukně potěší moji babi.“
- **Vanessa:** „Tahle blůza potěší moji babi.“
- **Vanessa:** „E baba avela choľamen. Bari ladž avela. Babička se bude zlobit, byla by to ostuda.“
- **Vanessa:** „Já jim ještě ukážu.“
- **Vanessa:** „Tenhle účes snad nebude tolik budit pozornost.“
- **Vanessa:** „Ti se ještě budou divit.“
- **Vanessa:** „Můžu si nosit, co chci!“
- **Vanessa:** „Nemají právo mě ovládat!“
- **Vanessa:** „Jen ať všichni vidí, kdo jsem.“
- **Vanessa:** „Tímhle oblečením si nepomůžu.“
- **Vanessa:** „V tomhle oblečení mi ten chlap nedá pokoj.“
- **Vanessa:** „Tohle oblečení bude mít zase potřebu komentovat.“

# Scéna 6: \_\_\_\_\_

## Konfrontace s čumilem

*Vanessa potkává cestou v podchodu nepříjemného muže – čumila. Konfrontuje ji kvůli prvkům tradičních romských oděvů. Jeho komentáře vycházejí ze stereotypů o romské kultuře. Vanessa se opět může rozhodnout převléknout, aby minimalizovala možnost konfrontace s dalšími podobnými lidmi.*

- **Čumil:** „Hopá! Děvenko, zatancuješ mi?“
- **Čumil:** „Taková krásná sukně by se měla točit!“
- **Vanessa:** „P-prosím? Co jste to říkal?“
- **Čumil:** „Zadarmo to asi nebude, co?“
- **Čumil:** „C\*\*\*nský holky přece zatancujou za pár drobných.“
- **Čumil:** „Anebo že bys věštila budoucnost?“

-> *Vyvěštit budoucnost.*

- **Vanessa:** „Podívejte se na svoji pravou dlaň... Dikhen? Vidíte?“
- **Vanessa:** „Budete tam mít takovou čáru.“
- **Vanessa:** „Víte, co to znamená?“
- **Čumil:** „To teda nevím.“
- **Vanessa:** „Znamená to, že byste se měl starat o sebe.“
- **Vanessa:** „Nashle.“
- **Čumil:** „Drzý děcka.“

-> *Ozvat se.*

- **Vanessa:** „Tak zaprvé, říká se romský holky. A zadruhé, nejsem cvičená opice!“
- **Čumil:** „Ale no tak, děvče, tohle nikdo neříká!“
- **Čumil:** „Myslel jsem, že vybíráš peníze.“
- **Čumil:** „Chtěl jsem tě obdarovat!“
- **Vanessa:** „Nevybírám peníze, chci jen v klidu dojít za svými kamarády.“
- **Čumil:** „Já přece miluju tu vaši kulturu, nejsem rasista, jak se teď říká.“
- **Vanessa:** „Nevypadá to tak...“
- **Čumil:** „Pak se nedivte, že vás lidi nemaj rádi.“
- **Vanessa:** „Takhle nevypadá respekt k něčí kultuře.“
- **Vanessa:** „Jsem člověk, ne exponát v muzeu.“
- **Čumil:** „Tak proč se tak oblíkáš?“
- **Vanessa:** „Ať jsem oblečená jakkoli, nedává vám to právo se mnou takhle jednat.“

-> *[změnit outfit]*

*Vnitřní monology Vanessy po rozhovoru s čumilem:*

- **Vanessa:** „Tohle fakt nemám zapotřebí.“
- **Vanessa:** „Save čudne džene pro svetos... Na světě jsou fakt divní lidé...“

- **Vanessa:** „Šaj pre ma urđom vareso aver. Měla jsem si oblěknout něco jiného.“
- **Vanessa:** „,... třeba by si mě pak vůbec nevšiml.“
- **Vanessa:** „Ajse džene ňikana na avena aver. Myslím, že bude mít pořád ty stejné kecy.“

*Reakce čumila na to, že se Vanessa převlékla:*

- **Čumil:** „Dneska je nějaký romský festival nebo co?“

## Scéna 7: --- Konfrontace s kravaťáky

*Vanessa může cestou potkat také dva mladé muže – kravaťáka 1 a kravaťáka 2. Muži se pokouší flirtovat, protože se na základě jejího oblečení domnívají, že je cizinkou, nikoliv Romkou. Vanessa se opět může během slovní konfrontace rozhodnout převléknout se.*

- **Kravaťák 1:** „Ať ji nevyplašíš, vole.“
- **Kravaťák 2:** „Sorry, ale dívej, jak se nese.“
- **Kravaťák 1:** „Neřvi, vole.“
- **Kravaťák 2:** „V klidu, ta určitě nerozumí česky, sleduj.“
- **Kravaťák 2:** „Hej, bella mia! Chica! Bellissima! Por favor, come to me!“
- **Kravaťák 2:** „Where are you from, baby?“

*-> Dělat, že nerozumím.*

- **Vanessa:** „Sorry, I don't understand.“
- **Kravaťák 1:** „Asi to bude Italka.“
- **Kravaťák 2:** „Mně připadá jako Arabka.“
- **Kravaťák 1:** „Nebo z Turecka.“
- **Vanessa:** „Tohle se nedá poslouchat.“
- **Kravaťák 2:** „Kámo, bacha, ona mluví česky!“
- **Kravaťák 2:** „Radši si hlídej peněženku. Tohle není Italka.“

*-> Bránit se.*

- **Vanessa:** „Hem me som adarig. Jsem odsud.“
- **Vanessa:** „Mukhen man! De man smirom! Můžete mě teď přestat obtěžovat?“
- **Kravaťák 2:** „Uklidni se, zas tak dobrá nejseš.“
- **Vanessa:** „Imar na birinav te dikhel kajse diline dženen. Už se nezvládám dívat na tak hloupé lidi.“
- **Vanessa:** „Na džanav so pestar keren. Nevím, co si o sobě myslíte...“
- **Kravaťák 1:** „Už pojď, vole.“
- **Kravaťák 2:** „No jo.“

*-> Zmizet. [změnit outfit]*

*Vnitřní monology Vanessy po rozhovoru s kravaťáky:*

- **Vanessa:** „Měla jsem si na sebe vzít něco jiného.“
- **Vanessa:** „V tomhle oblečení mě budou zase otravovat.“

- **Vanessa:** „Akana man hin imar smirom. Ted' už mám od nich klid.“

*Kravařáci reaguji na oblečení, do kterého žák nebo žákyně Vanessu po jejich slovní výměně převlékl\*a:*

- **Kravařák 1:** „Dneska je všude nějak mrtvo.“
- **Kravařák 2:** „Vydrž, ještě je brzo.“

## Scéna 8: --- Konfrontace s paní s kočárkem

*Vanessa může cestou potkat také paní s kočárkem, která je v nesnázích. Dialog mezi dvěma ženami vede ke konfrontaci kvůli ženiným předsudkům vůči Vanesse. Vanessa se opět může během slovní konfrontace rozhodnout převléknout.*

- **Paní s kočárkem:** „To snad ne!“
- **Vanessa:** „Můžu vám s tím pomoci?“
- **Paní s kočárkem:** „To nemusíte...“
- **Vanessa:** „V pohodě.“
- **Paní s kočárkem:** „To ne, jeden jogurt se otevřel.“
- **Paní s kočárkem:** „Tak si hlavně nezašpiňte to oblečení.“
- **Paní s kočárkem:** „Určitě stálo hodně peněz.“
- **Paní s kočárkem:** „To máte asi z dávek, ne?“
- **Paní s kočárkem:** „... co vám jdou z našich daní, že?“

*-> Tvářit se nechápavě.*

- **Vanessa:** „Jak to myslíte?“
- **Paní s kočárkem:** „No, jste přece ta... Ne?“
- **Vanessa:** „Jako Romka?“
- **Vanessa:** „Nejsem, nebojte. Jenom tak trochu vypadám.“
- **Paní s kočárkem:** „Aha, tak to se moc omlouvám.“
- **Paní s kočárkem:** „Lekla jsem se, že jste jedna z tamtěch...“
- **Paní s kočárkem:** „Moc vám děkuju!“

*-> Přihlásit se ke svému původu.*

- **Vanessa:** „Víte...“
- **Vanessa:** „Já ve skutečnosti jsem Romka.“
- **Paní s kočárkem:** „Ale vždyť jste říkala, že...“
- **Vanessa:** „Mě prostě uráží, že děláte mezi lidmi rozdíly.“
- **Vanessa:** „Nechápu, proč by mělo záležet na tom, kdo vám tu teď pomohl.“
- **Paní s kočárkem:** ...

*-> Rozloučit se.*

- **Vanessa:** „Nemáte zač.“
- **Vanessa:** „Mějte se hezky.“

-> Vyhnout se situaci. [změnit outfit]

-> Ohradit se.

- **Vanessa:** „Jak jste na to přišla?“
- **Paní s kočárkem:** „To ví každý, že jen natahujete ruku a žijete z dávek.“
- **Vanessa:** „Pardon, ale tohle je úplně mimo.“
- **Vanessa:** „Já studuju a vedle toho i pracuju.“
- **Vanessa:** „Stejně jako většina mých romských kamarádů.“
- **Vanessa:** „Mí rodiče neměli možnost studovat, ale oba pracují.“
- **Vanessa:** „... a platí daně stejně jako vy.“
- **Paní s kočárkem:** „Tak vy budete asi výjimka.“
- **Vanessa:** „Nejsem.“
- **Vanessa:** „Nemůžete takhle soudit celou skupinu lidí.“
- **Vanessa:** „Zároveň nevíte, v jaké situaci jsou lidi, co berou dávky.“
- **Vanessa:** „Ani proč někdo zrovna nemá práci.“
- **Vanessa:** „Nashle.“

*Vnitřní monology Vanessy po rozhovoru s paní s kočárkem:*

- **Vanessa:** „Te bi urđomas vareso aver, ta bi man has smirom. Kdybych si oblékla něco jiného, měla bych klid.“
- **Vanessa:** „Mire gada lakeri godí na previsařena. Mé šaty její názor nezmění.“
- **Vanessa:** „Akana me lake šaj avav andre bul. Teď už mě může mít na háku.“

## Scéna 9: \_\_\_\_\_

# Intermezzo s komunikací po telefonu

*Vanessa během této nepříjemné cesty komunikuje telefonem s kamarády a reflektuje své dojmy.*

- **Vanessa:** „Moje cesta je zatím dost crazy.“
- **Linda:** „Omg, jak to?“
- **Vanessa:** „To je na dlouho, ale potkávám dneska fakt nepříjemný lidi.“
- **Vanessa:** „Copak si lidi myslí, že je normální někoho neustále komentovat?“
- **Marie:** „Asi jo.“
- **Marie:** „Drž se, babe.“
- **Marie:** „Pak nám to musíš všechno říct.“

# Scéna 10: Konfrontace kvůli plakátu

*Vanessa si všimne hanlivého nápisu na plakátu v podchodu. Vidí nápis, který je urážlivý vůči romské menšině. Rozhodne se k němu přiblížit a pokusit se ho sundat. Poblíž pracující muž – nazýváme ho výlepář – tuto aktivitu vnímá jako vandalismus a pouští se s Vanessou do konfrontace. Vanessa se během dialogu opět může rozhodnout pro změnu outfitu.*

- **Vanessa:** „Wtf, co je to támhle napsané?“
- **Vanessa:** „,C\*\*\*ni smrdí‘...?“
- **Vanessa:** „Jdu to dát dolů.“
- **Výlepář:** „Tak tohle si zaplatíš, už toho mám dost.“
- **Vanessa:** „Nic jsem neudělala!“
- **Výlepář:** „Jasně. Jen jsi šla náhodou kolem s fixem v ruce a na ten plakát jsi upadla.“
- **Výlepář:** „Nestydíš se lhát mi, když jsem tě viděl?“
- **Vanessa:** „Viděl jste, jak se ho snažím sundat. Nepsala jsem to já, to je snad jasné.“
- **Výlepář:** „Takže se přiznáváš, že ses zrovna chystala ničit cizí majetek.“
- **Vanessa:** „Cizí majetek poničil ten, kdo tohle napsal.“
- **Vanessa:** „Já jen nechtěla, aby to tady uráželo další lidi.“
- **Výlepář:** „Mně je jedno, jestli jsi to počmárala nebo roztrhla.“
- **Výlepář:** „Opravuju a čistím to tady třikrát týdně.“
- **Výlepář:** „Tentokrát zavolám policajty, třeba vás to aspoň na chvíli přejde.“

-> Zmizet odsud. [změnit outfit]

-> Bránit se.

- **Vanessa:** „Prosím vás... spěchám.“
- **Výlepář:** „Jo? A kam? Do práce asi ne, v takovém ohozu.“
- **Výlepář:** „Když máš čas dělat bordel, zase tolik nespěcháš.“

-> Utéct.

-> Argumentovat.

- **Vanessa:** „Tak se na ten plakát podívejte.“
- **Vanessa:** „Myslíte, že jsem tam napsala ,c\*\*\*ni smrdí‘ já?“
- **Vanessa:** „Představte si, že jste v mojí kůži.“
- **Výlepář:** „Aha... musím to tady čistit od čmáraců a různých sprostřáren tak často, že už si je ani neprohližím.“
- **Výlepář:** „Tak sorry...“
- **Vanessa:** „Jo... v pohodě. Tak nashle.“
- **Vanessa:** „Tak to bylo těsný... mohla jsem strávit večer na fízlaárně.“
- **Vanessa:** „Už vážně nevím, co si obličit, abych měla klid...“

*Vnitřní monology Vanessy po rozhovoru s výlepářem:*

- **Vanessa:** „Možná by na mě takhle nevystartoval, kdybych měla jiný oblečení.“
- **Vanessa:** „Oda jekh so pre ma urav. Je jedno, co si obleču. Budou se mnou jednat stejně.“
- **Vanessa:** „Hin man smirom. Už budu mít klid.“

# Scéna 11: \_\_\_\_\_

## Intermezzo s komunikací po telefonu č. 2

*Vanessa během této nepříjemné cesty komunikuje telefonem s kamarády a reflektuje své dojmy. Tentokrát debatuje, zda má na akci vůbec jít. Je psychicky vyčerpaná z konfrontací, které zažila kvůli svému oblečení.*

- **Vanessa:** „Holky, já asi nakonec nedorazím.“
- **Vanessa:** „Mrzí mě to.“
- **Marie:** „Neeee. Vaness, co se stalo?“
- **Vanessa:** „Jako by se celý svět obrátil proti mně.“
- **Vanessa:** „Už na to nemám, radši půjdu domů...“
- **Linda:** „Zlato, neee!“
- **Linda:** „Nenech si zkazit večer!“
- **Linda:** „Prosím, dej tomu dneska ještě šanci.“
- **Linda:** „Řekni nám všechno, co se stalo.“  
-> *Promluvit si o tom.*
- **Vanessa:** „Každý, koho jsem dneska potkala, měl šílené narážky na to, jak vypadám.“
- **Vanessa:** „A na to, kdo jsem.“
- **Marie:** „Ti lidi měli názor dávno předtím, než tě potkali.“
- **Marie:** „To vypovídá víc o nich než o tobě.“
- **Linda:** „Jo, nenech jim zkazit náš večer.“
- **Robin:** „Jsme s tebou, ať se děje cokoliv.“
- **Robin:** „Dojdi pls.“
- **Vanessa:** „Jste zlatíčka.“
- **Vanessa:** „Jdu vás obejmout.“  
-> *Vzdát to.*
- **Vanessa:** „Moc mě to mrzí.“
- **Vanessa:** „Ta cesta mi vzala všechnu energii.“

# Scéna 12: \_\_\_\_\_

## Setkání kamarádů před klubem

*Vanessa dosahuje cíle své cesty. Setkává se s kamarády u fronty do tanečního klubu. Zde se cítí v bezpečí a kamarádi jsou rádi, že ji vidí. Po chvíli čekání ve frontě však dojde ke konfrontaci mezi skupinou kamarádů a vyhazovačem klubu. Plán večera nedopadne podle očekávání. V závěru konfrontace se rozhodnou odejít a zvolit jiný program.*

- **Linda:** „Zlato, tys musela mít cestu!“
- **Linda:** „Už jsme mysleli, že nepřijdeš.“
- **Vanessa:** „Jsem tak ráda, že vás vidím.“
- **Marie:** „Jsi v pohodě?“
- **Vanessa:** „Teď už jo, pojďme do fronty.“
- **Robin:** „Let’s gooo!“
- **Vyhazovač:** „Ty běž dovnitř.“
- **Vyhazovač:** „Ty můžeš taky.“
- **Vyhazovač:** „Hej ty, jdi na stranu!“
- **Dejv:** „C-cože?“
- **Vyhazovač:** „Hni sebou, dělej!“
- **Vanessa:** „Proč jako? Proč nemůže dovnitř zrovna on?!“
- **Vyhazovač:** „Ty si tam rovnou stoupni taky.“

*-> Trvat na vysvětlení.*

- **Vanessa:** „Můžete mi vysvětlit, z jakého důvodu se k nám takhle chováte?“
- **Vyhazovač:** „Nic vám vysvětlovat nemusím.“
- **Vanessa:** „Ale ostatní lidi dovnitř pouštíte.“
- **Vyhazovač:** „Soukromá akce, sorry.“
- **Vanessa:** „To pochybuju, kde to máte napsané?“
- **Vyhazovač:** „Prostě ti to teď říkám.“
- **Vyhazovač:** „Už se s váma dál nebudu bavit.“
- **Vyhazovač:** „Zmizte odsud.“
- **Vanessa:** „Ale...“

*-> Nechat promluvit kamarády.*

- **Robin:** „Proč nás nepustíte dovnitř jako ostatní?“
- **Vyhazovač:** „Soukromá akce.“
- **Vyhazovač:** „Chcete dělat problémy?“
- **Marie:** „A-ale! Tohle není fér!“
- **Linda:** „Jsou to rasisti! Jdem pryč, lidi.“
- **Robin:** „Copak se nemůžeme nějak domluvit?“
- **Vyhazovač:** „Nezdržujte tady! Další!“

*-> Společně odejít.*

- **Vanessa:** „Pojďme pryč, lidi.“
- **Vanessa:** „Nestojí to za to.“
- **Linda:** „Je to tak, jsou to rasisti. Jdem pryč.“
- **Marie:** „A-ale! Tohle není fér!“
- **Dejv:** „Já ho ještě zkusím přesvědčit.“
- **Robin:** „Ne, Dejve. Souhlasím s Vanessou.“
- **Robin:** „Nechci podporovat takový podnik.“
- **Linda:** „Jo, pojďme, já už tady nechci být.“
- **Vanessa:** „Mně se fakt nechce domů!“
- **Linda:** „Neděje se ve městě něco jinýho?“
- **Marie:** „Já nevím... Možná to prostě zabalíme.“
- **Linda:** „Né, pojďme něco vymyslet!“
- **Robin:** „Počkej, dneska je přece...“
- **Robin:** „Adadíves hin Maškarthemutno romano díves. Mezinárodní den Romů.“
- **Robin:** „Jsou tam koncerty, ještě to stihneme!“
- **Vanessa:** „Taky taneční soubory a jídlo.“
- **Dejv:** „Yess, jídlo.“
- **Linda:** „Teď se dívám, že tam má být i rap a techno.“
- **Vanessa:** „Jo, pro každého něco. My vždycky chodili celá rodina.“

## Scéna 13: \_\_\_\_\_

# Zpracování Vanessiny vzpomínky

*Vanessa a její kamarádi se společně baví na Mezinárodním dni Romů. Tančí na techno hudbu a jsou rádi, že jejich večer nakonec dobře dopadl.*

- **Linda:** „Babes, tohle byl nakonec dobrej nápad.“
- **Marie:** „Jo, no!“
- **Vanessa:** „Babi dobře poradila.“
- **Linda:** „Nezapomeň jí to říct. Bude mít radost.“
- **Vanessa:** „To jo, ona bude hlavně ráda, že měla zase pravdu.“
- **Vanessa:** „Nikdy by mě nenapadlo, že dnešní večer skončí takhle.“
- **Vanessa:** „Myslíte, že lidi kolem zažívají to stejný, co dneska já?“
- **Marie:** „Jsem si tím jistá.“
- **Marie:** „Ale spojuje nás mnohem víc hezkých věcí!“
- **Vanessa:** „Nedokázala bych říkat druhým to, co jsem si dneska musela vyslechnout...“
- **Marie:** „A na to buď pyšná taky.“

# Scéna 14: \_\_\_\_\_

## Závěrečné povídání u ohně o Vanessině vzpomínce

*Vidíme Vanessu zpět na tábořišti. Je obklopena kamarády, kterým právě tuto těžkou vzpomínku do detailu odvyprávěla. Kamarádi si ji vyslechli a jsou vděční, že se svěřila. Žáci a žákyně zde mají prostor zpracovat napjaté situace ze vzpomínky.*

- **Marie:** „Pamatuju si, jak jsi tenkrát přišla před klub otřesená.“
- **Marie:** „Myslím, že jsi mi to nikdy nevyprávěla takhle do detailu.“
- **Robin:** „Díky, že jsi nám to řekla.“
- **Robin:** „Myslel jsem si, že vím, jaký to je.“
- **Robin:** „Ale nenapadlo mě, co všechno můžou zažívat holky.“
- **Vanessa:** „V té době jsem měla pocit, že se prostě nedá oblíknout nebo chovat správně.“
- **Vanessa:** „Zkoušela jsem všechno.“
- **Vanessa:** „Oblíknout se nenápadně, seriózně, výrazně, už nevím jak ještě.“
- **Vanessa:** „Nic nefungovalo. Vždycky si někdo něco našel.“
- **Marie:** „Protože problém nikdy nebyl v tom, co jsi měla na sobě.“
- **Marie:** „Oblečení byla jen záminka.“
- **Marie:** „Jak se teď cítíš?“
- **Vanessa:** „Teď mám pocit, že nejdůležitější je být sama sebou.“
- **Vanessa:** „A nepřetvařovat se kvůli tomu, abych se zavděčila ostatním.“
- **Vanessa:** „To je asi to hlavní, co si z toho odnáším.“